

V tork, četrtek in soboto
izhaja in velja v Mari-
boru brez postljanja na-
jam za vsa leta 8 gl. — k,
za pol leta . . . 4 . . . —
za četrlet . . . 2 . . . 20 . . .

Po pošti:
Za vsa leta 10 gl. — k,
za pol leta . . . 5 . . . —
za četrlet . . . 2 . . . 60 . . .

Vredništvo in opravnostno
je na stolnem trgu (Dob-
plate) hišna št. 184.

SLOVENSKI NAROD.

Oznani:
Za navadno dvestopno
vrsto se plačuje
6 kr., če se tiska 1krat,
5 kr., če se tiska 2krat,
4 kr., če se tiska 3krat,
veče pisemke se plaču-
jejo po prostoru.
Za vsak tisek je plačati
kolek (stempelj) za 30 k.
Rokopisi se ne vračajo,
dopisi naj se blagovoljno
frankujejo.

Iz deželniih zborov.

Govor dr. Toman v brambo deželne avtonomije proti poslancu Kromerju.

Ko bi jaz bil tako srečen, da bi bilo privoljeno meni prvemu govoriti, bi se morebiti ne bile slišale besede mojega predgovornika, ktere se ne ujemajo z našo deželno ustavo, in ktere segajo dalje kakor stoji našim pogovorom meja. Ali bode prememba deželnega volilnega reda potrjena ali ne, ktero nasvetuje deželni zbor kranjski, to ne zamore nihče drugi vedeti, kakor tisti, ki na visokem prestolu stoji. (Dobro!) Jaz sem bil na Dunaji in sem bliže vira stal, iz kterega je izvirala nova državna ustava, kakor g. predgovornik: tam ni nihče mislil deželno autonomijo kratiti, temuč jo razširjati. Moram reči, da v Beču ni ustavni odbor, ne državni zbor mislil, in da tudi vlada ni želela z osnovo nove državne ustave, deželne ustave preurediti, da je tedaj vse boljše mislilo, kakor naši prijatelji, kterih nečemo imenovati — neprijatelje (Dobro). Poglejmo tudi vendar bolj natanko točke, ktere je g. Kromer razodel, ali so resnične ali ne. On pravi, da ta predlog deželnega odbora ni času ugoden, da ni oportun, da ni ustaven in da je on to poprej odboru razodel. Kar zadene razodevanje pogovorov deželnega odbora, naj to vsak po svojem sodi tako ali tako, kteri o tacih rečeh misli bolj rahlo ali bolj kosmato. Kar pa g. Kromerjeve razloge zadene, hočem dokazati, da niso veljavni. On pravi, nova ustava nam ne da več avtonomije, več pravic; to je bilo pričakovati; tedaj je obzir jemati na obročje, ktero ustava daje deželnim zborom, deželnim ustavam, iz tega tedaj sledi, da deželni volilni red se ne mora spremeniti posled nove ustave.

Ali je to res ali ne? Jaz pravim, naj bode obročje zastran notrajnih pravic, zastran avtonomije, kteri hoče, tak je to vendar gotovo, da po naši deželni ustavi zamoremo premembe volilnega deželnega reda nasvetovati. Saj je zastran volilnega reda to enako, ali ima zbor več ali manj pravic, veče ali manje obročje.

Kar pa posebno §. 7 temeljnih postav dne 21. grudua 1867 zadeva, rečem to in prav premišljeno, da državna ustava ne more preurediti deželne ustave, in da nam ne more jemati kar nič, kar v naši deželni ustavi stoji, da ima tedaj le deželni zbor kranjski pravico spreminjati in milostivi cesar sam. (Res je to! glavna pohvala na levici.)

Ko se je ta §. 7 državne ustave 21. grudna 1867 osnoval, sem bil sam v odboru delaven in more se v vseh zapisnikih najti, da državni zbor ne more nobene deželne ustave krajšati, tedaj tudi ne pravice jo predrugati ali preminjati.

Če bi radi nekteri, da bi prestali deželni zbori in bi vas vse skup le radi v državni zbor stisnili, tak tega ne bodo dosegli, ker mi ne oddamo naših deželnih pravic, temveč jih povečšati želimo (Živa pohvala.) Da pa mi obdržimo svoje moči, da mi skrbimo za naš mili narod, je potrebno, da se postava deželnega volilnega reda, tako vsvari, da so po izvoljenih zastopani pravi in veljavni interesi domovine, da je po njih zastopan naš slovenski narod, in da ne sedijo tuje ali tuje misleči, ki želijo čez nas gospodariti, da bodo izvoljeni naši slovenski sinovi, da se ohranimo sreče poptujčevanja, ktero nam sovražniki nakloniti hočejo, in po kteri mi ne želimo. (Pohvala.) Deželni volilni red je tedaj jako važen, in ker je tako imeniten, se podstopim predlogu staviti, naj se ta nasvet izroči posebnemu odseku 9 zborcev ali poslancev, kteri naj potem nasvetuje deželnemu zboru.

Znabiti zopet kdo poreče, zakaj ne posvetujemo se brž zdaj o tem predlogu? Jaz mislim, da ga je težko kdo prav dobro in vsestransko pogledal in premislil, da bi mogel koj svoj sklep delati; pa vendar še želim pri tej priložnosti odgovoriti dve besedi, ker nisem zadnjič tega storil. Če deželni odbor svoja dela novemu odseku izročevati nasvetuje, stori to iz tega vzroka, da se deželni zbor sam prepriča o delavnosti deželnega odbora, da vse predmete zopet na rešeto dene, da se razvidi, ali on svojo dolžnost stori in da znajo tudi drugi s svojim umom in svojo bistrostjo nasvetovane predloge zboljšati.

Drugi vzrok, da se izročujejo poročila deželnega odbora novim odsekom je, da še le 3—4 dni vkup sedimo, da predlogi in nasveti deželnega odbora so nam še le došli v roke, in da tako ni lahko mogoče brž se posvetovati in sklepati v zboru. Če pa to ni mogoče, je naravno, da se volijo novi odseki za pretres, sicer bi pa morali praznovati brez dela, kar ni naša naloga. Stavim tedaj predlog: Naj slavni zbor sklene, da se izroči nasvet deželnega odbora zastran premembe deželnega volilnega reda posebnemu odseku obstoječemu iz 9 udov, kteri odsek ima poročati in nasvetovati deželnemu zboru.

5. seja deželnega zbora kranjskega 28. avg.

(Izv. sporočilo.)

Bil je sledeči dnevni red:

1. Vladni predlog: Postava, po kteri spremenene oni stavki deželnega volilnega reda kranjskega, kteri določujejo, komu ne pristaja volilna pravica in kdo se sme voliti v deželni zbor;

2. vladni predlog: Postava, ktera določuje, kaj se ima zgoditi, ko bi se deželen poslanec na kazni obsodil ali v kazensko preiskavo del;

3. vladni predlog: Postava, vsled ktere se spremeni §. 6. srenjske postave kranjske od 17. febr. 1866;

4. vladni predlog: Postava, vsled ktere se predrugaci srenjska postava mesta ljubljanskega od 9. julija 1850.

5. Sporočilo deželnega odbora o delavnosti njegovi.

6. Sporočilo o volitvi deželnega poslanca za volilni okraj postonskega, vrhniškega in loškega trga.

Predlogi vladni 1—4 so se po nasvetu Tavčarja (slovenski) izročili večeraj izvoljenemu in ustanovljenemu odseku za premembo deželnega volilnega reda in občinske reči brez debate.

5. Sporočilo deželnega odbora kranjskega se ni bralo temuč izročilo posebnemu odseku 5 členov po nasvetu dr. Preveca (slovenski), v kterega so voljeni: Svetec, Kozler Peter, dekan Toman, Dežman, Rudež.

6. Zastran volitve Mullejeve se je volil nov odbor po nasvetu dež. odbora. Voljeni so: Kaltenegger, Kromer, dr. Prevec, Svetec in Tavčar.

Prihodnja seja v tork 1. septembra, ker imajo posamezni odseki mnogo gradiva pretresti.

4. seja deželnega zbora štirskega 29. avg.

(Izv. sporočilo.)

Deželni glavar prične to važno sejo nekoliko po 10 uri. Poslanci so večidel vsi nazoči, galerije zelo napolnjene. Predsednik naznanja nekaj volitev in peticij, med temi ono ljudskih učiteljev, naj se jim povečša plača. Dnevni red: 1. dr. Schloffer zagovarja svoj in tovarišev nasvet, kteri se glasi: „Slavni deželni zbor naj izreče Njegovemu veličastvu v najpioniznejem pismu svojo zahvalo za potrđitev drž. osnovnih, posebno pa verskih postav. V posvetovanje tega predmeta naj se voli odbor 9 članov“. Dr. Schloffer ni v podporo svojega nasveta ničesar povedal, kar bi ne bili že mnogo bolje in ostreje drugodi brali: Osnovne postave so naj važnejši steber mogočne države, ustavo morajo podpirati vsi njeni prijatelji, ker se je pričela huda borba proti ustavi, ktero hočejo nekteri s svobodo po njej jim podeljeno uničiti; ustava naj se krepko in brezozirno izvrši tudi proti njenim sovražnikom.

Posebno govornik povdarja verske postave: Država je dala po konkordatu svojo postavodajno pravico iz rok in se v nekterih važnih vprašanjih podvrgla dovoljenju ali prepovedi rimske kurije. Teh over se je zdaj država odtesla. Zvunaj zbornice se neprestano vrta in dela, da bi se potlačilo pravo ljudsko mnenje; ljudsko mnenje pa smo mi (posl.); mi vemo, kaj hoče ljudstvo, kaj mu treba. Kot ljudski zastopniki moramo odpraviti vse, kar se hoče med prestol in ljudstvo postaviti in resnico kaliti. Tudi verske postave naj bi se brezozirno vršile. — Nasvet naj bi se izročil ustavnemu odboru, ki je med tem voljen. (Posamezna pohvala sem ter tje).

Poslanec M. Herman povdarja, da Slovenci nimajo nobenega vzroka veseliti se novih postav, da tudi niso z njimi nikakor zadovoljni. V svojem in v imenu svojih slovenskih tovarišev nasvetuje; naj se prestopi o zaupnici na dnevni red. Temu nasvetu se pridruži tudi bar. Boul. Kaiserfeld, ki kaj tacega ni pričakoval, pripoveduje v nejasnih stavkih, da se ta nasvet ne sme staviti, da se toraj ne sme o njem glasovati. Poslanec Herman zavrne mnogovednega predsednika drž. zbora Kaiserfelda kazaje na §. 30 zborovega postopnika, kteri določuje, da se sme med posvetovanjem vsigdar, kakor tudi reči stoji, prestopiti na dnevni red. — Kaiserfeld ne more tega tajiti, da bi pa vendar nasvet iz zbornice izrinil, pravi da se mora pred glasovanjem vprašati, ali kdo nasvet podpira. Herman mora zopet opominjati predsednika drž. zbora na §. 30. postopnika, kterega bere v zadnjem stavku: Nasveti za prestop na dnevni red ne potrebujejo nobene podpore. Herman je imel zase postavo, Kaiserfeld večino in predsednika, ki je zamotani vozal razsekal in brez ozira na opravilnik vprašal, kdo podpira Hermanov predlog. Podpirajo ga le Slovenci, bar. Boul in dr. Michl, zatoraj se zavrne a sprejme Schlofferjev nasvet. Če bo slavna večina premislila svoje postopanje, menda ne bo imela vzroka s seboj zadovoljna biti.

2. Vladini predlog, naj prestane kuratorij na Ivanišiči se sprejme in se bo cesarju v potrjenje predložil.

3. in 4. Vladni predlog o realnih šolah in šolskem nadzorništvu. Po nasvetu posl. Feyrera se voli odbor za srednje in više šole, kteremu se izroči prvi predmet, in odbor za ljudske šole, kteremu se preda drugi predmet. Odbora imata vsak po 7 členov.

5. Sporočilo o novih volitvah. (Sessler, dr. Schmidt, dr. Dominkuš).

Poročevalec dr. Schloffer se opira na sporočilo deželnega in posebno za to izbranega odbora. Naj prvo govori o volitvi posl. Sesslerja in dr. Schmidta. Pravilnost predstoječih volitev mu je odvisna od tega, ali imajo mesta in trgi voliti s kmečkimi srenjami, ki so ž njimi združene ali ne. Postava je tu nepopolna in ničesar ne določuje; tudi djansko se različno postopa. Odbor hoče kmečke občine ločiti, ker se je leta 1861 in 1867 tudi tako delalo, a ni bilo pritožeb, posebno pa, ker imajo po volilni postavi kmečke srenje imeti svoje posebne zastopnike, mesta pa svoje, ker imajo mesta druge interese, kakor kmečke občine. Tako se je zdaj volilo, torej pravilno, naj se tedaj potrdi volitev dr. Schmidta in Sesslerja.

Dr. Vošnjak spodbija v obširnem, dobro premišljenem govoru pravilnost dr. Schmidtove volitve. V odboru so se prezrle moje misli. Treba

je paziti, da so volitve vselej pravi izraz ljudskega mnenja, in da ne pripomorejo umetni manevri in samovlastno tolmačenje postav neopravičenim večinam k zmagi. Prav je, da se je mariborska volitev tako natanko preiskavala, čuditi se je le, da je deželni in posebno voljeni odbor s tako lahko mišljenostjo prezrl celo kopicco pomot, ktere ima dr. Schmidtova volitev, kar se more le z narodno pristranostjo obeh odborov raztolmačiti.

Potem opiše g. govornik dejanske razmere in odvzeme odborovemu sporočilu govorniški kinč. Te bomo prinesli, kakor celi govor prihodnjic po brzopisnem zapisniku. Govornik se čudi, kako se je moglo priti do tega, da so se za volitve v deželni zbor celo novi volilni zapiski napravili, kar je gotovo proti postavi in že samo na sebi dela volitev nepostavno. Ko je tako še obširneje dokazal vse krivice, ktere se pri tej volitvi gode pravici in postavi vrne se zopet k odborovemu sporočilu in njegovim neresnicam. Proti volitvi kot nepostavni so protestovali volilci iz Slov. Gradca iz Sostajna, kteri so po tako zasukanem volilnim pravu prišli ob svojo pravico. Če odbor pravi, da je podpisalo protest samo 22 volilcev, ni to res; protest sta podpisala srenjska zastopa v imenu vseh volilcev, kteri so zelo razkačeni nad vsem volilnem ravnanjem. Če hoče zdaj še deželni zbor sam podpirati te nepravilnosti, ni se čuditi, če postaja nezaupnost večja in večja. Ljudstvo vendar za zdaj ne pričakuje, da deželni zbor ne bo podpiral teh krivic, ampak se skazal kot branitelja ljudskih pravic. Naštevaje glasove in odmetovaje nepravilne, pride govornik do sklepa, da je pravi izvoljenec prav za prav g. Globočnik, torej nasvetuje, naj se volitev dr. Schmidta ne potrdi, pač pa pripozna g. Globočnik kot postavno izvoljni poslanec.

Posl. Herman krepko podpira predgovornika natanko razpeljevaje nepostavnost volitveno. Odbor je skrbno iskal vse, kar govori za volitev in je s tem pokrtil kričeče nepravilnosti. „Jaz vprašam g. sporočevalca, naj mi pove, koliko Marbržanov je volilo, ki plačujejo manj kakor 10 gld. davka.“ Vsi ti glasovi so nepostavni. Pri volitvi dr. Dominkuša ste preiskavali celo pelnice prvotnih volilcev, tu pa vse grehe zagovarjate, ker se je že večkrat gresilo. Deželni in posebni odbor priznavata nepostavnost. Ni dovolj da niso Slovenci zastopani v deželnem odboru, vzel bi jim ta rad še tu pa tam kak glas, ker se deželni odbor ne more povzdigniti nad svoje pristransko stališče. (Predsednik pravi, da tako govorjenje ni pravo, poslanci sikajo.) Kamor pogledamo, protivi se slovenskemu narodu znana stranka „svinčenih podplatov“, ki mu je svojo „kulturno pijanost“ toliko časa vlivala, da je ob samosvest prišel (bravo na desni, nemir na levi). Navadna poštenost tirja, da se da volilec še enkrat prilika voliti tem več, ker je vsilavanje Schmidtovo občo nevoljo po deželi zbudilo, kteri bi brez tega nasilstva nikdar ne bil izvoljen. Ako ima Schmidt, ki naše dežele in njenih potreb ne pozna, le trohico poštenja v sebi, odpovedal se bo sam. Po vsem tem nasvetuje naj se volitev Schmidtova odboru vrne, in odbor naj o njej še enkrat poroča.

Po nekterih ugovorih in ko je tudi c. kr. namestnik pritrnil, da bo treba postavo popraviti in dopolniti ne najde ni Hermanov ni Vošnjakov predlog potrebne podpore in z veliko večino potrdi volitev dr. Schmidta.

Dr. Schloffer poroča o volitvi dr. Dominkuša je izdal „nov nepraviljen iztis“ tega, kar je že deželni odbor dvakrat očital tej volitvi. G. poročevalec z nekakim veseljem po dvakrat celo trikrat pripoveduje, kar je proti volitvi, drugo pa zamolči. Ko je vse fakta po svojem zasukal stavi štiri sicer neovrgljiva pravniška vprašanja, ktera so pa tu nepotrebna, ker jim potreba djanske podlage. H koncu stavi nasvet, naj se volitev dr. Dominkuša ne potrdi.

Dr. Vošnjak se ne more strinjati s tem nasvetom, ker trdi in dokazuje, kako različno je poročal že deželni odbor o tej volitvi: kar mu je enkrat grozovita napaka, mu je drugič popolnoma postavno. Iz vseh sporočil je po tolikih preiskavah le to razvidno, da je napravila politična uradnika mariborska pri volitvi nekoliko formalnih pregreškov, kakoršni so se pri naglici tedajnih volitev povsodi godili pa tudi povsodi przrli in odpustili, le iz Dominkuševe volitve hočete napilniti veliko dvorno in državno akcijo. Ze sporočilo c. kr. okrajnega urada mariborskega spodbije skoraj vse, kar trdita odborova sporočila. Govornik toraj prosi, naj se sporočilo bere. Namestnik je pripravljen sporočilo v branje prepustiti. Zbor tega ne dovoli!!! Vošnjak pravi, da mu je vzel to ravnanje najbolje orožje iz rok, vendar še dokaže od točke do točke, da sta odbora pri tej volitvi vse „muhe polovila“, drugodi pa sta dopuščala, da so jima „sloni izbežali“.

Pristranost v preiskavi volilnih aktov dokazuje govornik od točke do točke in sklepa to svoje razlaganje v stavkom: Neprestani lov po prvotnih volilcih, ki so se pregledali, pozabili, sili človeka res k smehu, a mora zopet vsacega državljana v njegovem konstitucionalnem zavestiji tolažiti, da se po vsej deželi ne bo zgubil le en volilec ne. Škoda samo, da to strogo preiskavanje deželnega odbora ni poskusilo se tudi na srednjem in gorénjem Štirskem. Razen zapisnikov se sklicuje govornik na pričo nazočnega poslanca Kriehuberja, na protest srenje leitenberske in komisarju deželnega odbora naravnost očita, da je krivo zapisal, kar so srenjčani izrekli. Sicer pa govore vsi zapisniki sami proti sebi, ker so pisani le v nemškem, srenjčanom večidel neumljivem jeziku. Sploh pa so pogreski, če bi jih tudi kaj bilo, vsi le formalni in nebitveni in ker je deželni zbor ravnokar pokazal, da celo pri bistvenih z nekako liberalnostjo čez prsti gleda, naj to stori tudi tu in potrdi volitev dr. Dominkuša.

Poslanec Fr. Brandstätter se vzdigne k svojemu deviškemu govoru, med kterim se je videlo, da zbornica ni dobro vedela, kaj govornik prav za prav hoče. Vsakako ni nič kaj navadnega, da bi kdo kakor je storil Brandstätter, spodbijal odborove razloge in dokazoval, da se je v 3 srenjah postavno volilo, kar je odbor zanikoval, a vendar h koncu priporočal, naj se potrdi odborov nasvet, za kterega tudi on glasovati obljubi.

Dr. Razlag se izreka za to, da se postava povsodi vrši, kolikor mogoče, ljudsko zastopništvo naj v ohranjenje svoje lastne časti skrbi, da bo vsaka volitev postavna. Pri preteklem zasedanju se je sicer izreklo, da se je marsikaj nepravilnega godilo pri volitvah poprek; kratki čas ni dopuščal

preiskovanja; zdaj so se gledé nekterih volitev zvedele nove nepostavnosti, in ker ima deželni zbor vsak čas pravico in dolžnost nepravilnost, za katero pozvé, preiskati in odstraniti, zatorej nasvetuje, naj odbor volitev v Lipnici*) še na novo preišče in poroča, med tem pa naj neodločeno ostane vprašanje zaradi dr. Dominkuševe volitve. Poročevalec, ki je sam po tej smjilji volitvi prišel v deželni zbor, je popolnoma molčal, kakor tudi dr. Stremayr na očitanje dr. Vošnjaka, da ni zapisnikov tako pisal, kakor so zaslišanci izrekli. Dr. Schloffer hoče, da naj se narodno vprašanje ne meša med predstoječe vprašanje, pozabi pri tem le, da so ravno slovenski poslanci hoteli, da se ob moč spravijo protinarodne namere odborove. Poročevalec nekoliko svojih nedokazanih tirjatev ponavlja, kar se mu je pa že samemu odveč zdelo, tako da h koncu vsklikne: Gospoda, ne prevsopihamo se, ne preiskujmo posameznih stvari, samo izrecimo, da je volitev dr. Dominkuša nepostavna. To se je tudi zgodilo, ker nasvet dr. Razlaga ni našel potrebne podpore. Zbornici se je na oči videlo, da ni bila v srcu tega svojega junštva nič kaj vesela, kakor da bi si s Pyrrhusom vred enacih zmag ne želela več.

6. in 7. predmet dnevnega reda, ustanovitev stolice za mehanično tehnologijo in nameščanje dveh asistentov na Ivanišči se izroči odboru za srednje šole, drugi predmeti pa prihranijo prihodnji seji, ktera ima biti v torek, 1. sept. Volili so se potem še odbori, in je bil izvoljen posl. Lenček v odbor za ljudske šole.

Iz goriškega deželnega zbora

—Kl— (Izv. spor.)

(1. seja.) Po slovesni maši v stolni cerkvi so v novo zaškripala dolgo zaprta glavna vrata naše deželne hiše. Zbrali so se vsi poslanci razen prevz. knezoškofa, bovškega okr. predstojnika Aleksandra Rozmana in c. k. sekijskega načelnika Sizinija žl. Pretis-a.

Deželni glavar Viljem grof Pace odpre sejo s govorom, v kterem povdarja posebno, koliko sadu da nam je dozorelo iz neutrudljive delavnosti državnega zbora — in česa da se nam je še nadejati pod vodstvom sedanjega odgovornega ministerstva — in pod vladno presvitlega cesarja, kteremu je edina skrb napredek in blagor celega cesarstva. Sklene z „Evviva“ cesarju Fr. J. I. Poslanci in poslušalci odgovoré „Evviva“ in „Živio“!

Na to povzame besedo novi cesarski komisar Feliks baron Pino — Friedensthal-ski. V laškem govoru pozdravlja sploh visoki zbor in omeni vsega tega, kar je vlada tudi drugod zborom sporočila. Potem nagovori še posebno slovenske poslance tako-le: „Slavni deželni zbor! Ker mi je velika čast dana, biti načelnik lepe Goriške okrajine in tudi vladin namestnik pri slavnem deželnem zboru, presrčno tedaj tudi Vas pozdravljam slovenske poslance, in Vam izrečem svoje žive želje, da bi imela dober vspeh vsa važna opravila slavnega zbora.

Čeravno še zdaj slovenskemu jeziku nisem prav kos, bo moja skrb, se ga v kratkem naučiti, ker sem se ga bil že pred nekim časom lotil, in ker tudi drugi slovanski jezik poznam. Bodite tedaj prepričani, da na moji strani ne boste nikdar pogrešali dobre volje in potrebne podpore. Glavno delo je pa Vam samim izročeno, in ker so bile Vaše dosedanje pravice tudi mnogo razširjene, Vam ne bodo odšle lepe priložnosti, vsim deželnim potrebam sčasoma zadostiti, kar s celim srcem privoščim“.

Zdaj položi na predsedništveno mizo pet vladinih predlogov: trije obsegajo preuredbo našega občinskega statuta za Goriško mesto; četrtri obsega načrt postave, ki zapopada določbe, ako se deželni poslanec na kaznen obsoadi, ali če je v kazensko sodnijski preiskavi, in zadnji pa naj važnejši je zastran preuredbe realnih šol; napové ob enem, da bo mogel v kratkem predložiti vis. zboru načrt postave zastran nadzorništva javnega poduka in ustanovljenja šolskih svetovalstev, krajnih, okrajnih in deželnih. — Seja se sklene ob 11^{3/4} predpoldne.

Pol ure pred slovesno mašo je počila v stolni cerkvi v spovednici pri vratih bomba. — Namejnena je bila naj brže deželnemu zboru. — Lahona, ki jo je sprožil, so kmalu zasledili in sedi že v preiskalnem zaporu. Pravijo, da se ni denes v prvo skazal.

(2. seja dne 22. avgusta ob 1 uri popoldne.)

Najprej se potrdi volitev deželnega poslanca Aleksandra Rozmana c. k. okrajnega načelnika in Bovecu, ki pride v zbor namesto poprejšnjega tominskega okr. načelnika Fr. Grossmann-a, kterega volitev je spoznal zbor v zadnji sejni dobi za neveljavno.

Potem se izroče vsi vladini predlogi odseku 5 udov, ki se je sprejel po glavarjem nasvetu enoglasno in brez posebnega glasovanja. Enako se izroče računni in preudarki finančnemu odseku od 7 udov, kakor ga nasvetuje deželni glavar.

K zadnjemu sporoča dr. Deperis v imenu deželnega odbora o načrtu postave, po kteri naj bi se razvrstile in vzdržavale nedržavne ceste naše dežele.

Iz dotičnega obširnega sporočila se razvida, da si je dohro zapomnil odbor pokaranje poslanca Pagliaruzzi-ja v predzadnji sejni dobi. Čas je res, da se reši ta za našo deželo tako važna zadeva in priporočamo se zboru, naj dobro pretresa in povdarja sporočila in nasvete, ki so mu jih predložile posamezne občine zastran naših cest. Tudi za ta načrt postave je že odsek 7 udov odbran, in zbor ga sprejme po glavarjevem nasvetu.

Konec seje ob dveh popoldne.

(3. seja) se je začela dne 24. avgusta o 5. uri zvečer. Deželni glavar naznani, da ste došli dve peticiji, ena od mestnega magistrata Goriškega, druga od mnogo občin naše dežele, ki merite obe na to, da bi se odpravila deželna postava 3. novembra 1864 zastran povračila bolnišničnih stroškov. Te peticiji se izročite finančnemu odseku.

*) V Lipnici je namreč izvoljen strogi poročevalec Schloffer, in Frank, tudi člen tega odbora.

